

Transcrierea fonetică în limba engleză

(Phonetic Transcription in English)

Introducere (Introduction)

În zilele noastre, când cunoașterea limbii engleze reprezintă o condiție importantă pentru succesul în profesie, orice persoană care dorește să se perfecționeze în învățarea acestei limbi trebuie să țină seama de următoarele cerințe:

- să poată înțelege un mesaj vorbit sau scris,
- să poată vorbi corect și coerent,
- să poată citi corect și coerent,
- să poată scrie corect.

Studierea sistemului fonetic al limbii engleze îi ajută pe cei care doresc să vorbească și să citească în mod coerent, iar studierea morfosintaxei îi ajută să-și perfecționeze toate cele patru deprinderi menționate anterior.

Un prim pas în însușirea unei pronunții corecte potrivit cerințelor așa-numitei *Standard English*, adică a limbii vorbite de persoanele educate, este studiul **transcrierii fonetice**. Având în vedere că alfabetul limbii engleze are 26 de litere, iar limba vorbită identifică 44 de sunete-foneme, dar și pentru că există o discrepanță între scrierea cuvintelor și pronunțarea lor, s-a simțit nevoia alcătuirii unei reprezentări grafice care să-i ajute pe cei ce învață limba engleză să poată pronunța corect fiecare sunet în parte, adică o transcriere fonetică. Există mai multe sisteme de transcriere fonetică, dar alfabetul fonetic conceput de profesorul Daniel Jones la începutul secolului al XX-lea a devenit cel mai larg răspândit.

Pentru recunoașterea calităților sonore specifice limbii engleze, este nevoie de antrenament acustic și de exersarea susținută a memoriei auditive care ajută la legarea sunetelor în cuvinte, propoziții și fraze. În condițiile tehnicii moderne, există posibilitatea ca cei care învață această limbă să beneficieze de un **suport sonor**, adică de benzi magnetice, de CD-uri sau chiar de filme didactice pe care sunt înregistrate voci ale unor vorbitori nativi. Exercițiul activ în folosirea suportului sonor va consta din imitarea

repetată a vocilor ascultate, cât și din descifrarea înțelesului mesajului auzit pe care persoana respectivă va încerca să îl comenteze cu propriile cuvinte, exprimându-se fie în cadru organizat (dacă suportul sonor este ascultat în timpul unui curs de limba engleză), fie în alte ocazii. De fapt, procesul perfecționării în însușirea unei limbi străine, deci și a limbii engleze, este de lungă durată și cere multă perseverență.

Transcrierea fonetică a celor 44 de sunete-foneme formează alfabetul fonetic. În orice dicționar bun, fie englez-român, fie în dicționarele engleze monolingve, cititorii vor găsi transcrierea fonetică a fiecărui articol de dicționar. Pentru a deosebi scrierea obișnuită de transcrierea fonetică, semnele celei din urmă sunt încadrate de paranteze drepte.

În transcrierea fonetică, fiecare sunet este reprezentat de un simbol. Sistemul de transcriere fonetică se bazează pe alfabetul latin, iar pentru sunetele care nu au corespondent în limba latină, sunt folosite semne specifice. Astfel, orice semn corespunde unui sunet, neputând reprezenta un altul. Pe lângă semnele care reprezintă sunetele propriu-zise, mai există și un semn suplimentar [:], care se folosește după vocalele lungi, pentru a le deosebi de vocalele scurte.

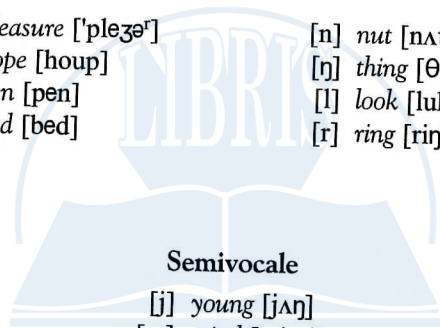
De exemplu, în cuvântul *to live* (a trăi, a locui), transcris fonetic [lɪv], vocala [i] este scurtă, în timp ce în cuvântul *to leave* (a pleca, a lăsa), transcris fonetic [li:v], vocala [i:] este lungă. Nerespectarea lungimii vocalelor duce la confuzii, așa cum s-a văzut în exemplul de mai sus. Alte exemple: *ship* [ʃɪp] și *sheep* [ʃi:p]; *bit* [bɪt] și *beat* [bi:t]; *hit* [hɪt] și *heat* [hi:t] etc.

Semnele transcrierii fonetice (Phonetic Signs)

Consoane

[f]	<i>friend</i> [frend]	[t]	<i>treasure</i> ['treʒə]
[v]	<i>Victor</i> ['vɪktə]	[d]	<i>desk</i> [desk]
[θ]	<i>thin</i> [θɪn]	[k]	<i>cat</i> [kæt]
[ð]	<i>this</i> [ðɪs]	[g]	<i>girl</i> [gɜ:l]
[s]	<i>sea</i> [si:]	[tʃ]	<i>chair</i> [tʃɛə]
[z]	<i>zoo</i> [zu:]	[dʒ]	<i>jug</i> [dʒʌg]
[ʃ]	<i>shoes</i> [ʃu:z]	[m]	<i>mouse</i> [maʊs]

[ʒ] *pleasure* [ˈpleɪʒə] [n] *nut* [nʌt]
 [h] *hope* [haʊp] [ŋ] *thing* [θɪŋ]
 [p] *pen* [pen] [l] *look* [lʊk]
 [b] *bed* [bed] [r] *ring* [rɪŋ]

Semivocale

[j] *young* [jʌŋ]
 [w] *wind* [wɪnd]

Vocale

Monoftongi:

[i:] *leap* [li:p]
 [ɪ] *lips* [lɪps]
 [e] *leg* [leg]
 [æ] *hat* [hæt]
 [ɑ:] *car* [kɑ:ɹ]
 [ʌ] *bug* [bʌg]
 [ɔ:] *door* [dɔ:]
 [ɒ] *pot* [pɒt]
 [u:] *cool* [ku:l]
 [ʊ] *put* [put]
 [ə:] *dirty* [dɜ:ti]
 [ə] *finger* [ˈfɪŋgəɹ]

Diftongi:

[ei] *late* [leɪt]
 [ou] *hose* [hɔ:s]
 [aɪ] *time* [taɪm]
 [iə] *beer* [biəɹ]
 [aʊ] *house* [haʊs]
 [eə] *fair* [feə]
 [ɔɪ] *boy* [bɔɪ]
 [uə] *doer* [duəɹ]

Clasificarea vocalelor

(Classifying of Vowels)

Calitatea vocalelor depinde de poziția diferitelor organe ale vorbirii precum limba, buzele, palatul moale, palatul dur, dar și gradul de încordare musculară a organelor vorbirii.

Vocale anterioare	Vocale mediale	Vocale posterioare
- închise [i:]; [ɪ]	- mijlocii [e]; [ə:]	- închise [u:]; [ʊ]
- mijlocii [e]; [ɛ]		- mijlocii [ɔ]; [ɔ:]
- deschise [a]; [æ]		- deschise [ɑ:]; [ʌ]

Aceste vocale se numesc **monoftongi** pentru că pot păstra o calitate constantă a pronunțării.

Vocalele anterioare (Front vowels)

■ Fonemul [i:] este o vocală anterioară, închisă, lungă, încordată, nelabializată. Se pronunță cu vârful limbii pe incisivi inferiori, iar partea mijlocie a limbii se ridică spre palatul dur, în timp ce buzele sunt întinse. Pronunțarea acestei vocale presupune o oarecare încordare a organelor vorbirii.

Vocala [i:] poate fi redată grafic prin două litere (digrafi): **ee, ea, ie, ei** în cuvinte ca: *feel* [fi:l]; *free* [fri:]; *feet* [fi:t]; *beat* [bi:t]; *deal* [di:l]; *heal* [hi:l]; *heat* [hi:t]; *meal* [mi:l]; *mean* [mi:n]; *neat* [ni:t]; *peace* [pi:s]; *peas* [pi:z]; *please* [pli:z]; *reason* [ˈri:zn]; *seat* [si:t]; *belief* [biˈli:f]; *grief* [gri:f]; *piece* [pi:s]; *deceive* [diˈsi:v]; *receive* [riˈsi:v] etc.

▲ **Excepții:** *people* [pi:pl]; *key* [ki:] etc.

■ Fonemul [ɪ] este o vocală mai puțin anterioară și închisă, scurtă, lipsită de încordare și nelabializată. Se pronunță sprijinind vârful limbii pe

incisivii inferiori, iar partea mijlocie a limbii se retrage puțin înapoi. Musculatura organelor vorbirii nu mai este la fel de încordată ca atunci când pronunțăm [i:]. Buzele sunt întinse ca atunci când surâdem.

De obicei, această vocală corespunde literelor *i* și *y*, dar și literei *e* în prefixe sau sufixe.

Exemple: *bit* [bit]; *drink* [drink]; *fit* [fit]; *hit* [hit]; *bit* [bit]; *bitten* [bitn]; *pit* [pit]; *to sit* [sit]; *to think* [θɪŋk]; *thing* [θɪŋ]; *typical* [ˈtɪpɪkəl]; *to become* [biˈkʌm]; *belief* [biˈli:f]; *to betray* [biˈtreɪ]; *aimless* [eɪmlɪs]; *careless* [ˈkæləs]; *useless* [ˈju:slɪs] etc.

▲ **Excepții:** *busy* [ˈbɪzi]; *to build* [bɪld]; *minute* [ˈmɪnɪt]; *money* [ˈmʌni]; *pretty* [ˈprɪti]; *English* [ˈɪŋɡlɪʃ], precum și în cuvintele care numesc zilele săptămânii: *Monday* [ˈmʌndi]; *Tuesday* [ˈtju:zdi]; *Wednesday* [ˈwenzdi]; *Thursday* [ˈθə:zdi]; *Friday* [ˈfraɪdi]; *Saturday* [ˈsætədi]; *Sunday* [ˈsʌndi].

■ Fonemul [e] aproape coincide cu cel din limba română, numai că maxilarele se îndepărtează ceva mai mult. În limba engleză este o vocală scurtă, anterioară și mijlocie, lipsită de încordare și nelabială.

Acest fonem poate fi reprezentat grafic prin litera *e* sau prin digrafii *ea*, ca în *bed* [bed]; *chest* [tʃest]; *debt* [det]; *deck* [dek]; *denigrate* [ˈdenɪɡreɪt]; *density* [ˈdensɪti]; *depth* [depθ]; *desk* [desk]; *get* [get]; *jet* [dʒet]; *pen* [pen]; *bread* [bred]; *deaf* [def]; *dread* [dred]; *head* [hed]; *heaven* [hevən] etc.

▲ **Excepții:** *any* [eni]; *many* [meni]; *said* [sed]; *says* [sez]; *friend* [frend]; *bury* [ˈberi]; *the Thames* [təmz] etc.

■ Fonemul [æ] este cea mai deschisă vocală anterioară din limba engleză. Deși face parte din categoria vocalelor scurte, se pronunță totuși ceva mai lung decât celelalte vocale scurte. Pentru că nu antrenează buzele în pronunție, face parte dintre vocalele nelabializate. Vârful limbii se sprijină pe incisivii inferiori, iar partea mijlocie a limbii se ridică spre palatul dur, în timp ce maxilarul inferior este puțin coborât și se simte o încordare a musculaturii organelor vorbirii. Această vocală nu are corespondent în limba română. Este reprezentată grafic prin litera *a*.

Exemple: *bag* [bæg]; *back* [bæk]; *band* [bænd]; *camel* [ˈkæməl]; *cap* [kæp]; *cat* [kæt]; *dam* [dæm]; *drank* [dræŋk]; *fabric* [ˈfæbrɪk]; *factory*

[ˈfæktəri]; *family* [ˈfæmɪli]; *fat* [fæt]; *hand* [hænd]; *hat* [hæt]; *jacket* [ˈdʒæktɪt]; *lamb* [læm]; *matter* [mætəː]; *narrow* [ˈnærou]; *parallel* [ˈpærəleɪ]; *patch* [pætʃ]; *sat* [sæt] (a se deosebi de *set* [set]); *tap* [tæp]; *wax* [wæks] etc.

Vocalele posterioare (Posterior vowels)

Fonemele vocalice posterioare pot fi studiate în perechi, [ɑ:] și [ʌ]; [ɔ] și [ɔ:]; [u:] și [u], opunându-se unul altuia în perechi. Aceste vocale se pronunță prin ridicarea părții posterioare a limbii.

■ Fonemul [ɑ:] este cea mai deschisă vocală posterioară a limbii engleze. Vocala se pronunță încordată, iar limba se află în poziție plată și este coborâtă. Fonemul [ɑ:] se poate caracteriza ca o vocală lungă, posterioară, deschisă, încordată și nelabializată.

Reprezentarea grafică este de obicei prin litera *a* urmată de o consoană, fie de litera *r* finală, ca în *car* [kaːr]; *dark* [da:k]; *star* [staːr]; *tar* [taːr]; *target* [ˈtɑ:ɡɪt], fie de două consoane ca: *l* (mut) + *f*, *ff*, *f* + *t*, *ss*, *s* + o altă consoană, *th*.

Exemple: *half* [ha:f]; *calf* [ka:f]; *cast* [ka:st] *craft* [kra:ft]; *fast* [fa:st]; *father* [fa:ðəː]; *grass* [grɑ:s]; *nasty* [ˈnɑ:sti]; *palm* [pɑ:m]; *parcel* [pɑ:sl]; *past* [pa:st]; *path* [pɑ:θ]; *rather* [ˈrɑ:ðəː]; *staff* [sta:f] etc.

Fonemul [ɑ:] se întâlnește și în cuvinte preluate din alte limbi.

Exemple: *barrage* [bæˈrɑ:ʒ]; *caviar* [ˈkæviɑ:]; *estrade* [esˈtra:d]; *facade* [fəˈsɑ:d]; *mirrage* [miˈrɑ:ʒ]; *morale* [mɔˈrɑ:l]; *moustache* [musˈta:ʃ]; *vase* [va:z]; *bravo* [ˈbrɑ:vou]; *sonata* [səˈnɑ:tə]; *saga* [ˈsa:gə]; *drama* [ˈdra:mə]; *panorama* [ˌpænəˈrɑ:mɑ]; *tomato* [təˈmɑ:tou] etc.

▲ **Excepții:** *answer* [ˈansəː]; *ant* [ɑ:nt]; *clerk* [kla:k]; *draught* [dra:ft]; *example* [ɪɡˈzɑ:mpəl]; *heart* [hɑ:t] etc.

■ Fonemul [ʌ] este o vocală care se pronunță scurt, cu limba retrasă înapoi spre palatul moale, iar buzele sunt întinse lateral. Deci vocala [ʌ] poate fi caracterizată ca fiind scurtă, posterioară, mijlocie și nelabializată. Vocala [ʌ] nu este aceeași ca în limba română.

De cele mai multe ori, fonemul [ʌ] este redat grafic prin litera **u**, ca în *but* [bʌt]; *cup* [kʌp]; *drug* [drʌg]; *drum* [drʌm]; *drunk* [drʌŋk]; *fun* [fʌn]; *gun* [gʌn]; *hunt* [hʌnt]; *hurry* [hʌri]; *hut* [hʌt]; *nut* [nʌt]; *plug* [plʌg]; *plum* [plʌm]; *plumber* [plʌmə]; *plus* [plʌs]; *sun* [sʌn]; *supper* [sʌpə]; *truck* [trʌk]; *under* [ˈʌndə]; *understand* [ˈʌndəˈstænd] etc.

Dar vocala [ʌ] poate fi reprezentată grafic și prin litera **o** sau prin digraful **ou**.

son [sʌn]; *come* [kʌm]; *done* [dʌn]; *dove* [dʌv]; *love* [lʌv]; *London* [ˈlʌndn]; *cousin* [ˈkʌzn]; *double* [dʌbl]; *enough* [iˈnʌf]; *rough* [rʌf]; *trouble* [trʌbl] etc.

▲ **Excepții:** *does* [dʌz]; *laugh* [lʌf]; *blood* [blʌd]; *flood* [flʌd] etc.

■ Fonemul [ɔ] este o vocală care se pronunță scurt, cu limba retrasă înapoi și apăsată în jos pe fundul cavității bucale, iar buzele sunt ușor rotunjite, formând o deschidere îngustă. Acest fonem este deosebit în limba engleză față de cel din limba română, pentru că se pronunță cu buzele proiectate înainte și mai rotunjite. Deci vocala [ɔ] poate fi caracterizată ca fiind scurtă, deschisă posterioară, lipsită de încordare și ușor labializată.

Reprezentarea grafică a vocalei [ɔ] se realizează prin litera **o**, ca în *fog* [fɔg]; *hobby* [ˈhɒbi]; *hot* [hɒt]; *lodge* [lɒdʒ]; *log* [lɒg]; *nominal* [ˈnɒmɪnəl]; *not* [nɒt]; *novelty* [ˈnɒvlti]; *pot* [pɒt]; *spot* [spɒt]; *song* [sɒŋ]; *solve* [sɒlv]; *top* [tɒp]; *toss* [tɒs]; *wrong* [rɒŋ] etc.

▲ **Excepții:** *because* [biˈkɔz]; *cauliflower* [ˈkɒliflaʊə]; *yacht* [jɒt] etc.

■ Fonemul [ɔː] se deosebește de [ɔ], fiind mai puțin deschis și mai mult labializat și se pronunță lung și încordat. Limba este retrasă și partea posterioară a dosului limbii se ridică în direcția palatului moale. Deci vocala [ɔː] este o vocală lungă, deschisă, posterioară, încordată și labializată.

Litera **o** urmată de digraful **re** în poziție finală este reprezentată de fonemul [ɔː].

Exemple: *before* [biˈfɔː]; *bore* [bɔː]; *core* [kɔː]; *more* [mɔː]; *score* [skɔː]; *tore* [tɔː]; *wore* [wɔː] etc.

Redarea grafică a vocalei [ɔː] se mai realizează prin digrafii **au** și **aw** sau literele **or**, **oar** și **our**, dar și litera **o** urmată de diferite consoane.

Exemple: *author* [ˈɔːθə]; *to draw* [drɔː]; *horse* [hɔːs]; *board* [bɔːd]; *four* [fɔː]; *doll* [dɔːl]; *cloth* [klɔːθ] etc.

De asemenea, litera **a** urmată de dublu **l** sau **l + o altă consoană** se pronunță [ɔː], ca în *ball* [bɔːl]; *call* [kɔːl]; *stall* [stɔːl]; *talk* [tɔːk]; *walk* [wɔːk] etc.

În fine, grupul de litere **ough** se pronunță tot [ɔː], în cuvinte precum: *bought* [bɔːt]; *brought* [brɔːt]; *thought* [θɔːt] etc.

▲ **Excepții:** *water* [ˈwɔːtə]; *doll* [dɔːl]; *door* [dɔː], dar și [dɔə]; *floor* [flɔː], *broad* [brɔːd]; *wrath* [rɔːθ] etc.

■ Fonemul [uː] este o vocală care se pronunță lung și încordat, cu limba în partea posterioară a cavității bucale și cu buzele rotunjite fără a fi proiectate înainte. Definim vocala [uː] ca fiind lungă, încordată, închisă, posterioară și labializată.

Vocala [uː] poate fi reprezentată grafic în mai multe feluri, și anume prin litera **u** urmată de litera **e**, de exemplu: *blue* [bluː]; *clue* [kluː]; dar și prin litera **e** urmată de **w**, de exemplu: *to brew* [bruː]; *crew* [kruː]; *drew* [druː]; *grew* [gruː]; *screw* [skruː] sau prin digrafii **oo**, când acesta nu este urmat de **r** sau **k**, de exemplu: *boot* [buːt]; *broom* [bruːm]; *cool* [kuːl]; *doom* [duːm]; *food* [fuːd]; *fool* [fuːl]; *moon* [muːn]; *room* [ruːm]; *root* [ruːt]; *spoon* [spuːn] etc.

Litera **o** poate să fie transpusă sonor prin fonemul [uː]. De exemplu: *lose* [luːz]; *move* [muːv]; *prove* [pruːv]; *tomb* [tuːm]; *who* [huː]; *whom* [huːm]; *whose* [huːz] etc.

Digrafii **ou** poate să fie redat sonor prin [uː] ca în *croup* [kruːp]; *group* [gruːp]; *route* [ruːt]; *routine* [ruːˈtiːn]; *soup* [suːp]; *wound* [wuːnd] etc.

De multe ori, vocala [uː] este precedată de semivocala [j], indiferent cum se ortografiază cuvintele respective, ca în *beauty* [bjʊːti]; *due* [djuː]; *feud* [fjuːd]; *knew* [njuː]; *new* [njuː]; *music* [ˈmjuːzɪk]; *nuclear* [njuːkliə]; *pew* [pjʊː]; *queue* [kjuː]; *stew* [stjuː]; *tune* [tjuːn]; *youth* [juːθ]; *you* [juː] etc.

▲ **Excepții:** *canoe* [kəˈnuː]; *manoeuvre* [mæˈnuːvə]; *shoes* [ʃuːz] etc.

■ Fonemul [u] se pronunță scurt și neîncordat. Vârful limbii este coborât, iar partea posterioară a ei se ridică în direcția părții anterioare a palatului moale. Buzele sunt rotunjite, dar nu sunt proiectate înainte. Definim vocala [u] ca fiind scurtă, închisă, posterioară, neîncordată și labializată.

Fonemul [u] în cuvinte ca *bush* [bʊʃ]; *full* [fʊl]; *push* [pʊʃ]; *put* [pʊt], dar nu prea multe la număr, are drept corespondent grafic litera **u**.

Digraful **oo**, urmat de litera **k**, reprezintă grafic fonemul [u] în cuvinte ca: *book* [buk]; *hook* [huk]; *cook* [kuk]; *look* [luk]; dar apare și în alte cuvinte, precum *foot* [fut]; *good* [gud]; *stood* [stud]; *wood* [wud]; *wool* [wul] etc.

▲ Excepții: *bosom* ['buzəm]; *bouquet* ['bukei]; *could* [kud]; *should* [ʃud]; *wolf* [wulf]; *woman* ['wumən]; *would* [wud].

Vocalele mediale (Medial vowels)

■ Fonemul [ə:] este considerat o vocală medie, fiind articulată cu ajutorul părții centrale a limbii, care se ridică accentuat, formând o suprafață oarecum plată, iar vârful limbii se ridică puțin și buzele sunt întinse. Se pronunță încordat și uniform. Această vocală poate fi definită ca fiind o vocală lungă, încordată, medială, mijlocie și nelabializată.

Digrafiile **er**, **ir**, **ur** urmați de o consoană se pronunță [ə:], ca în: *germ* [dʒə:m]; *herb* [hə:b]; *birth* [bɜ:θ]; *first* [fɜ:st]; *burst* [bɜ:st]; *hurt* [hɜ:t]; *occur* [ɔ'kə:] etc.

Digraful **or** precedat de litera **w** se pronunță [ə:], ca în *work* [wɜ:k]; *world* [wɜ:ld]; *worm* [wɜ:m]; *worse* [wɜ:s]; *worth* [wɜ:θ] etc.

Grupele de litere **ear** și **our** urmate de o altă consoană se pronunță tot [ə:], ca în *early* ['ɜ:li]; *earth* [ɜ:θ]; *heard* [hɜ:d]; *learn* [lɜ:n]; *pearl* [pɜ:l]; *search* [sɜ:tʃ]; *adjourn* [ə'dʒɜ:n]; *journal* ['dʒɜ:nl]; *journey* ['dʒɜ:ni] etc.

■ Fonemul [ə] nu se află niciodată în poziție accentuată, având o articulare slabă și lipsită de efort, depinzând de sunetele vecine. Se pronunță cu limba ușor retrasă și ușor ridicată, formând o platformă uniformă. Buzele sunt în poziție neutră și musculatura organelor vorbirii este lipsită de încordare. Definim vocala [ə] ca fiind o vocală scurtă, medială mijlocie, lipsită de încordare și nelabializată.

Vocala [ə] poate fi reprezentată grafic de mai multe litere sau grupuri de litere și se poate afla în orice poziție în cuvinte: inițială, mijlocie sau finală, ca în: *an* [ən]; *allow* [ə'laʊ]; *along* [ə'lɒŋ]; *aloof* [ə'lʊ:f]; *away* [ə'weɪ]; *forward* ['fɜ:wəd]; *movement* ['mu:vmənt]; *protect* [prə'tekt]; *comfortable* ['kɒmfətəbl]; *profitable* ['prɒfɪtəbl] etc.

Digrafiile **er** și **or** în poziție finală se pronunță [əʳ].

Exemple: *astronomer* [æs'trɒnəmɜː]; *author* ['ɔ:θɜː]; *better* ['betɜː]; *clever* ['klevɜː]; *doctor* ['dɒktɜː]; *driver* ['draɪvɜː]; *fertilizer* ['fɜ:tilaɪzɜː]; *finger* ['fɪŋgɜː]; *generator* ['dʒenəreɪtɜː]; *horror* ['hɒrɜː]; *looker* ['lʊkɜː]; *maker* ['meɪkɜː]; *number* ['nʌmbɜː]; *oppressor* [ɔ'presɜː]; *parlor* ['pɑ:lɜː]; *porter* ['pɔ:tɜː]; *potter* ['pɒtɜː]; *to recover* [ri'kʌvɜː]; *to remember* [ri'membɜː]; *striker* ['straɪkɜː]; *traveller* ['trɛvlɜː]; *user* ['ju:zɜː]; *winner* ['wɪnɜː] etc.

Un loc aparte îl ocupă sunetul [ə], varianta foarte scurtă și slabă a fonemului [ə:]. Acest sunet se găsește în silaba finală **en** sau **ion** care se pronunță [ən]. Silaba finală **en** este precedată de o consoană surdă ca [p], [t], [θ].

earthen [ɜ:θɛn]; *to happen* ['hæpən]; *children* ['tʃɪldrən] etc.

Silaba finală **ion** este precedată de **s**, **ss** sau **t**, care la rândul lor sunt precedate de **a** (pronunțat [eɪ]), **e**, sau **u** (pronunțat [ju:]) într-o silabă accentuată.

Exemple: *expression* [ɪks'preʃən]; *possession* [pə'zeʃən]; *indication* [ɪndɪ'keɪʃən]; *information* [ˌɪnfə'meɪʃən]; *navigation* [nævɪgeɪʃən]; *confusion* [kən'fju:ʒən].

Diftongii (Diphthongs)

Diftongii sunt două sunete vocalice în cadrul aceleiași silabe. Un diftong este ascendent atunci când prima vocală este mai puțin accentuată, iar a doua mai accentuată. Atunci când prima vocală este mai accentuată iar a doua mai puțin accentuată, diftongul este descendent. În limba engleză, toți diftongii sunt descendenți.

Diftongii pot fi de asemenea clasificați după poziția inițială a organelor vorbirii ca diftongi anteriori, precum [ɪə], [eɪ], [eə], [aɪ], [aʊ], și diftongi posteriori, precum [uə], [ɔə], [ou], [ɔɪ].

■ Diftongul [ɪə] nu are corespondent în limba română. Primul element al diftongului [ɪə] este puternic accentuat. Grafic, diftongul [ɪə] este redat prin grupe de litere **ear**, **ere**, **eir**, **ier**, **ia**.

Exemple: *beard* [bɪəd]; *clear* [kliəʳ]; *dear* [diəʳ]; *ear* [iəʳ]; *fear* [fiəʳ]; *hear* [hiəʳ]; *near* [niəʳ]; *tears* [tiəz]; *here* [hiəʳ]; *mere* [miə]; *sincere*